

УЧИЛИЩНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО КЪМ ОУ “ЕЛИН ПЕЛИН” – БУРГАС
XX състезание по български език и литература за ученици от I до VII клас

„ОБИЧАМ ТЕ, БЪЛГАРСКА РЕЧ!”

Бургас, 24.03.2019 г.

IV клас

Уважаеми ученици,

Състезателният тест съдържа 20 тестови задачи с избираем или свободен отговор. **Последната задача е за създаване на текст, който трябва да напишете на отделен лист. Тя ви носи 10 точки.**

Отговорите отбелязвайте със син цвят на химикалката. Работите върху теста, той е официалният документ, който ще се оценява. Поради това е задължително верните според Вас отговори да отбелязвате внимателно.

За да отбележите своя отговор, срещу номера на съответната задача зачертайте със знака X буквата на избрания от вас отговор.

Например:

Ако след това прецените, че първоначалният Ви отговор не е верен, запълнете кръгчето с грешния отговор и зачертайте със знака X буквата на друг отговор, който приемате за верен.

Например:

За всяка от задачите с отворен отговор е оставено празно място.

Ако след това прецените, че записаният отворен отговор не е верен, задраскайте го с хоризонтална черта и запишете над него отговора, който според вас е правилен.

Запомнете! Като действителен отговор на съответната задача се приема само този, чиято буква е зачертана със знака X. За всяка задача трябва да е отбелязан не повече от един действителен отговор.

ПОЖЕЛАВАМЕ ВИ УСПЕШНА РАБОТА!

Златната къщичка

Константин Константинов

Понякога ти ме питаш, моя малка немирнице, има ли наистина в света и де е тя – златната къщичка със сребърен под, захарни прозорци и покрив от млинчета, за която разказват и твоят дядо, и моят дядо, и всички, които умеят да разказват хубави приказки.

Та ти по-добре от нас знаеш къде е тя! Златната къщичка със сребърен под и захарни прозорчета, дето свети вътре слънцето със седем цвята, дето пеят пъстри птичета, дето царува само светлина, щастие и радост, нима не си я виждала ти?

Вечер, когато се връщаш уморена от дневните лудории и задремеш в майчините ръце или до коляното на някой стар брат или дядо, когато румените устнички забъбрят насън забравените думи от дневната игра – златната къщичка със сребърен под и седмоцветно слънце – не я ли виждаш ти, не си ли ти в нея?

И ние всички, които говорим мъдри думи, четем големи книги и носим дълги панталони, ние също сме били в нея някога – и сега вам я оставихме. Никога вече няма да се върнем там и само в приказките ще разправяме за нея – златната къщичка на тишина, щастие и радост, която се нарича ДЕТИНСТВО!

млин – баница

1. Какъв по вид е текстът?

а/ научен;

б/ нехудожествен;

в/ художествен.

2. Запишете значението на думата „немирница“!

.....

3. С какви изразни средства си служи авторът, за да опише къщичката?

а/ епитети; б/ олицетворение; в/ епитети и олицетворение.

4. Какво е според автора „златната къщичка“?

а/ сън;

б/ детството;

в/ къщичка.

5. Къде се намира златната къщичка? Запишете:

.....

6. На кого са оставили хората с „дълги панталони” къщичката?

а/ на дядовците; б/ на децата; в/ на слънцето.

7. Състави и запиши по едно изречение с глагола „свети” в пряко и в преносно значение:

в пряко значение.....

в преносно значение.....

8. От колко прости изречения се състои почертаното изречение в текста:

а/ пет; б/ три; в/ четири.

9. Открийте и запишете сложното прилагателно име в откъса „...златната къщица със сребърен под и седмоцветно слънце, не я ли виждаш ти, не си ли ти в нея?”!

.....

10. Запишете антоним на думата “тишина”!

.....

11. Глаголите „говорим“, „четем“, „носим“ са в:

а/ сегашно време, 1л., мн.ч.;

б/ минало несвършено време, 1л., мн.ч.;

в/ сегашно време, 2л., мн.ч.

12. Кой е подлогът в откъса от изречението: „...дето свети вътре слънцето със седем цвята...”? Запишете го! Каква част на речта е? Определете неговите граматични признаци.

.....

13. Извади от маркирания текст две съществителни имена в множествено число. Превърни ги в единствено число и определи рода им!

.....

14. Открой и запиши числителното име в подчертаното изречение!

.....

15. В кое от изреченията има наречие:

- а/ Иван е любознателно и умно дете.
- б/ Орелът лети високо в небето.
- в/ Бистротото поточе подскача между камъните.

16. Кое от изреченията е сложно?

- а/ Димитър работеше бързо, но спокойно.
- б/ Всички пееха и танцуваха.
- в/ Облаците и вятърът напомняха за настъпващата есен.

17. Превърнете изречението „Децата пееха хубаво.“ в подбудително.

.....

18. Членувайте думите в изреченията.

- а/ Лунни..... сърп се изви над притихнали..... свят .
- б/ Двор..... мълчеше, потънал в мрак..... на нощ.....
- в/ Стари..... елен пи вода от бистри..... поток .

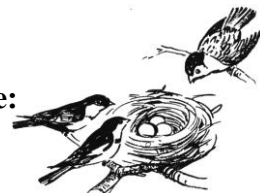
19. В кое изречение *по-* е частица на степенувано прилагателно?

- а/ По дългата писта се спускат само опитни скиори.
- б/ Вятърът събори по старото дърво.
- в/ По новата му блуза се появиха първите петна.

20. Редактирайте текста и го препишете вярно на оставените за целта редове:

За да имаш приятели

Веднъш то видя, че един ястреп преследва врапче в небето врапчето пицеше и тъй като наоколо фсичко бе голо, скри се в зеления клонак на дарвото дарвото не се расърди те с врапчето си бърбиха през цялата нощ, а после птичката си направи гнездо и легна в него да мъти

Йордан Радичков

.....
.....
.....
.....

.....

.....

.....

.....

21. Напиши подробен преразказ на текста "Най-хубавото птиче" от името на враната.

Опорни думи и изрази:

птиците

свои училища

как да хвъркат по-бързо

как да си вият гнезда

враната

лястовичката

съседки

храна

най-хубавото птиче

Най-хубавото птиче

Едно време и птиците пращали децата си да учат също като хората. Те си имали свои училища. Там малките птичета се учили как да хвъркат по-бързо, как да си намират храна, как да си вият гнезда — и всичко, каквото им трябвало в живота. Една лястовичка и една врана живеели наблизо — били съседки. Веднъж лястовицата видяла, че враната бърза нанякъде.

— Накъде си се разбързала така, съседке? — попитала я лястовицата.
— Ох, остави се, съседке! — рекла загрижено враната. — Бързам за училище, храна да отнеса на вранчето си.

— Почакай, съседке — примолила се лястовичката. — Ела да ти дам да отнесеш храна и на моето лястовиче — бърза работа имам, не мога да я оставя. Враната се съгласила. Изнесла лястовичката храната, дала ѝ я.

— Ами какво е твоето птиче? — попитала враната. — Не го знам, по какво ще го позная?

— Не бой се — отвърнала лястовицата, — ще го познаеш. Гледай, което птиче е най-хубавото, то е моето!

Хвъркнала враната, изгубила се; отишла на училището. Минало така доста време — ето ти я, връща се пак. Посреща я лястовичката, пита я:

— Е, какво стана, съседке? Даде ли храна и на моето лястовиче?

— Ох, сестричке лястовичке, не знам какво да ти кажа — отвърнала враната загрижено. — Послушай какво нещо се случи: отивам аз на училището, нахраних моето вранче и взех да търся твоето лястовиче. Ти нали ми каза да търся най-хубавото и което е най-хубаво, нему да дам храната. Гледах, сестро, гледах, изгледах всичките птичета, но от моето по-хубаво не видях. И взех, че дадох нему и твоята храна.